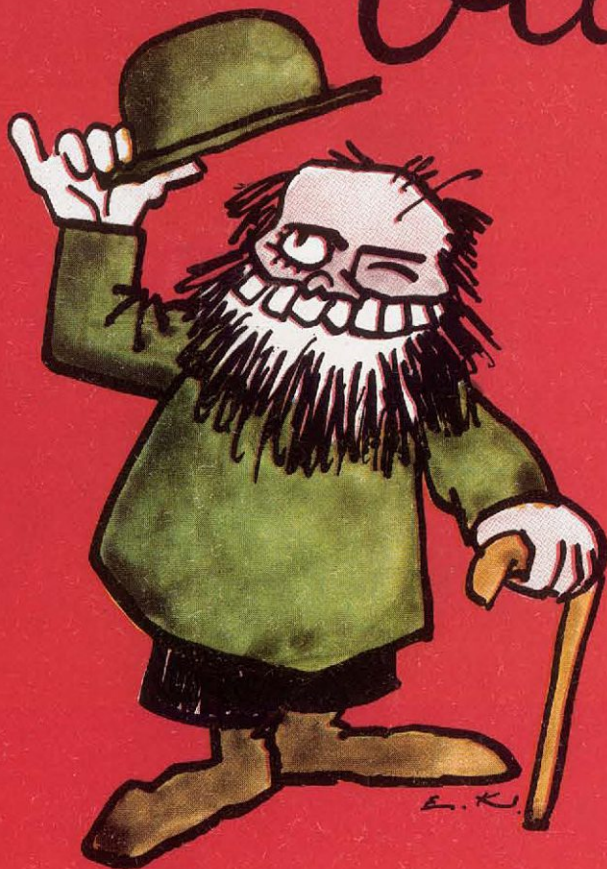

Olli

HYVÄÄ, SANOI
MUSTAPARTAINEN MIES,
PÄIVÄÄ

J O K A K O D I N T Ä H T I K I R J A S T O

O L L I

HYVÄÄ,
SANOI MUSTAPARTAINEN MIES,
PÄIVÄÄ

25 mustapartaisjuttua

Kuvittanut Erkki Koponen

K U S T A N N U S O S A K E Y H T I Ö O T A V A

näköispainos ntamo 2012

ISBN 978-952-215-282-4

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

www.ntamo.net

*Kustannusosakeyhtiö Otavan laakapaino
Helsinki 1954*

HYMYILEVÄ MUSTAPARTAINEN

— En ole enää koskaan paha, sanoi mustapartainen mies. Olen ystävällinen. Hymyilen kaikille. Tulen uudeksi ihmiseksi. Ihmiseksi n:o 2.

Mustapartainen hymyili talonmistajalle.

— Minulleko nauratte?

— Hymyilin.

— Vai niin. Ja kahden kuukauden vuokranne maksamatta! Ja vielä kehtaatte nauraa, kun en ole saanut sitä perityksi!

Sanon teidät irti! Ja kyllä sekin nyt tiedetään, kuka viime yönä on rikkonut alaoven lukon. Talonmiehen vaimo sanoi, että kun tulitte portaissa vastaan, hymyilitte sillä tavalla, että kyllä arvaa, kuka on syylinen. Ja siitäkin saatte vielä laskun!

Mustapartainen hymyili tuttavalleen hra Klimpsiselle.

— Jassoo, sanoi hra, vai olet sinäkin jo kuullut, mitä minusta juorutaan! Ja olet ilman muuta valmis ilkkumaan! Mokomakin! Se parhaiten nauraa, joka viimeksi nauraa! Hyvästi!

Mustapartainen meni virastoon kysymään, miten pitkällä hänen asiansa on.

— Niin, sanoi virkailija, jos, niinkuin luultavaa on, lausunto ensi kuussa palautetaan maaherranvirastosta maistraatille ja sieltä . . . mitä nauratte?

— Minä hymyilen. Ystävällisesti hymyilen.

— Pyydän huomauttaa, että täällä ei sovi esiintyä loukkaavasti! Asioilla on määrätty kulkunsa. Jos joku ei sitä ymmärrä, niin olkoon ymmärtämättä. Mutta sopii silti käyttäytyä säädyllisesti!

Mustapartainen vei taksoituslautakunnalle tuloilmoituksen. Ja hymyili jopa sittenkin jopa sielläkin.

— Näittekö, kuuli hän poistuessaan sanottavan. Näittekö, kuinka hän hymyili! Se tuloilmoitus sitten vasta varmasti on väärä! Siinä on paljon salattu! Huoleti voi heti ilman muuta merkitä 25 prosentin korotuksen salatuista tuloeristä!

Mustapartainen hymyili kadulla. Suuri koura tarttui hirmutteella hänen olkaansa.

— Antakaa olla nauramatta minulle tai . . .

— Enhän minä teille hymyillyt.

— Juupa. Kyllä vaan. Mutta kuulkaa nyt, kun minä huudan korvaanne, että se oli tuomarien kieroutta! Minä kyllä . . .

— En minä edes tunne teitä!

— Älkää ryppyilkö! Minä olen raskaan välisarjan painija

Muhkura ja jos minä nyt kerran epäonnistuin, ei sitä tarvitse kaikkien virnistellä! Tietäkää se!

Mustapartainen hymyili kadulla vastaan tulevalle vaimolleen, joka huusi:

— Mitä! Mitä sinä hymyilit! Et tietysti tuntenut minua. Luulit joksikin toiseksi naiseksi! Vai on sinulla tapana hymyillä kadulla vieraille naisille! Vai sillä tavalla! Kyllä minä...

— Minä en enää uskalla hymyillä muuta kuin kiviseinälle, mutisi mustapartainen ja kääntyi päin seinää.

— Vai niin, tietysti! Luulette kai olevanne kovin älykäs! Kuin lato se on tietysti! Sopii nauraa, hah hah, kaikelle uudelle, mitä ei ymmärrä, kun on moukka! Moukka! sanoi tuttava arkkitehti, joka oli piirtänyt sen talon, johon kuului seinä, jota päin mustapartainen hymyili.

— Jo riittää! huusi mustapartainen mennessään kotiin. En enää yritä hymyillä. Muutun vielä kerran uudeksi ihmiseksi, joka ei hymyile koskaan. Ihmiseksi n:o 3.

KOLMASTI LEUKAAN

Ministeriössä oli etuhuone.
Asiakkaitten etuja varten.
Vahtimestari oli. Ponnisteli
korottaakseen nelisivuisen loga-
ritmin syrakuusan apokalypti-
sen nebuloosan viidettäviiden-

teenkymmenenteen potenssiin, mutta oli se niin raskas ettei vaan saanut nostetuksi.

Vahtimestari nimittäin harrasti matemaattista filosofiaa. Ihmiset tekevät unissaan mitä merkillisimpiä asioita.

Ties kuinka vahtimestarin olisi käynyt, ellei olisi tullut mustapartainen mies herättäen sekä hänet että kiusallista huomiota napauttamalla etusormellaan kolmasti vahtimestaria alaleukaan.

— Mitä on asiaa? kysyi vahtimestari.

— Asia, sanoi mustapartainen, on seuraava: Neljännesmanttaalin perintötila n:o 508 on isossajaossa joutunut osittain kahteen lohkoon, joista toinen kuuluu edustamalleni perikunnalle, joka siihen kiinnitetyllä haltijavelkakirjalla . . .

— Tahdotte kai tavata hallitussihteeriä?

— Kyllä. Tässä on nimikorttini. Pitäisikö siihen olla leimamerkit?

— Ei. Minä ilmoitan hallitussihteerille.

Mustapartainen mies päästettiin hallitussihteerin virkahuoneeseen, joka paitsi asianomaista huonekalustoa ja virallista ilmapiiriä sisälsi hallitussihteerin ja erään alemman palkkaluokan ylemmän ikäluokan virkailijan.

Mustapartainen meni ja napautti etusormellaan hallitussihteeriä kolmasti alaleukaan.

Alemman palkkaluokan ylemmän ikäluokan virkailija jäähmettyi kauhusta suolapatsaaksi, joka ei kuitenkaan jaksanut pysyä koossa, vaan rapisi pitkin permantoa.

— Taluttakaa hänet poliisikamariin, sanoi hallitussihteeri vahtimestarille, joka talutti mustapartaisen poliisikamariin.

NÄKÖISPAINOS NTAMO 2012

WWW.NTAMO.NET